

FARNÍ LISTY

ROČNÍK: XXXV

FARNOST SVATÉHO ANTONÍNA

ČÍSLO: 2/2026

CESTA K PRAVÉ RADOSTI

Jsem rád, že papež Lev XIV. zvolil jako téma katechezí při středních audiencích dokumenty II. vatikánského koncilu. Právě v koncilním dokumentu, věroučné konstituci o Božím zjevení Dei verbum, čteme: „Neviditelný Bůh oslovuje ve své veliké lásce lidi jako přátele a stýká se s nimi, aby je pozval a přijal do svého společenství.“

Záleží na mně, na vás, zda toto přijmeme. Nabídnutá, a neopětovaná láska bolí. Naproti tomu projevy opětované lásky září a jsou příkladem pro druhé: Tříkrálová sbírka, nasazení pracovníků Charity, včasný příchod na nedělní mši, zapojení do služby při mešní liturgii, dobře míněné odpovědi ve farním dotazníku...

Blíží se doba intenzivnější přípravy na Velikonoce, doba postní. Serafím Sarovský, představitel východní spirituality, nám pro ni nabízí inspiraci (tedy v doslovném významu tohoto krásného slova „v-dechnutí“): „Modlitba, půst, bdění a všechny další skutky křesťana, i když jsou samy o sobě skvělé, nejsou nicméně smyslem křesťanského života, nýbrž nepostradatelnými prostředky k jeho dosažení. Smysl křesťanského života spočívá v získání Božího Ducha svatého. Pak cítíme ve své duši pokoj a naše srdce pronikne radostí, která nám nemůže být nikdy odňata.“

Tuto tolik potřebnou radost vám i sobě přeji!

Jiří Beran, jáhen

PODĚKOVÁNÍ ZA TŘÍKRÁLOVOU SBÍRKU 2026

PODĚKOVÁNÍ

Také letos se na Praze 7 uskutečnila Tříkrálová sbírka, do které se zapojila Charita Praha-Holešovice. Díky obětavosti všech, kteří se na sbírce podíleli, se podařilo vybrat krásných **55 365 Kč**.

Velké poděkování patří především malým koledníkům, kteří s radostí a nadšením přinášeli lidem požehnání do jejich domovů. Děkujeme také paní Rosypalové, Svobodové a Šestákové za jejich doprovod malých koledníků, stejně jako dalším maminkám a tatínkům, kteří se do doprovodu dětí ochotně zapojili. Poděkování patří také Marušce Cuhrové a skautům.

Na závěr bychom rádi poděkovali všem, kteří se zúčastnili Tříkrálového koncertu, a samozřejmě všem dárcům za jejich štědrost a otevřená srdce. Díky vám může Charita i nadále pomáhat těm, kteří naši podporu nejvíce potřebují.

 **Charita
Praha-Holešovice**

Charita Praha-Holešovice

V rámci projektu Zvony paměti se ze svatomikulášské městské zvonice zvoní za ty, kdo statečně vzdorovali oběma totalitám. Zvoneční za P. Kohlíčka ve čtvrtek 29. ledna, které jsme oznamovali v minulém čísle Farních listů, se v uvedený den opravdu uskutečnilo. Sešlo se nás, bývalých Kohlíčkových farníků, u vstupu na věž asi dvacet a vylezli jsme statečně až ke zvonu. Jen pro informaci: zvonice byla postavena dílnou Kiliána Ignáce Dientzenhofera a v minulosti sloužila jako ohlašovna požárů a jiných pohrom. Vysoká je 65 metrů a ke zvonu vede 215 schodů. V 60. letech sloužila jako pozorovatelná StB (měla krycí název Kajka).

Paní „zvonice“ zvon rozpohybovala a pět minut ručně zvonila. Proč měla v uších špunty, jsme při prvních pohybech zvonu rychle pochopili. Chtěli jsme se pomodlit desátek růžence k uctění památky našeho bývalého kněze, ale pro sílu zvonu to nebylo možné. V duchu to samozřejmě šlo, a tak jsme tiše s vděčností zavzpomínali. Organizátor akce Petr Novák z bývalého společenství mládeže při Sv. Antonínu Kofito se omlouvá všem, kteří stáli dole na Malostranském náměstí, že nikoho, kdo jsme stáli u pokladny vstupu na věž, nenapadlo tam zaběhnout, aby jim řekl o možnosti výstupu až ke zvonu. Doufáme jen, že na náměstí byl slyšet zvon neméně krásně, a oni si ušetřili aspoň těch 215 schodů.

Díky za krásný nápad, díky za vzpomínku na lidi, kteří prožili svůj život bez kompromisů, vytáček a lží.

ve

VYHODNOCOVÁNÍ FARNÍHO DOTAZNÍKU

PRF

Milé svatoantonínské spolufarnice a spolufarníci, po celou dobu adventní jste mohli v kostele sv. Antonína vyplnit dotazník, pomocí kterého pastorační rada farnosti sbírala podněty od farníků, aby dokázala lépe stanovit priority pastorační práce v naší farnosti.

Pastorační rada děkuje všem, kdo jste svůj čas a energii věnovali zodpovězení otázek. Bylo odevzdáno celkem 154 dotazníků a téměř všechny byly vyplněny opravdu zodpovědně. Pouze dva respondenti se nad otázkami nezamýšleli a vyplnili jen závěrečný vzkaz pastorační radě. Děkuje též studentce, která papírové dotazníky přepsala do elektronické podoby, aby byla získaná data snáze zpracovatelná. Na únorové schůzce pastorační rady jsme se s výsledky šetření seznámili a budeme s nimi dále pracovat. Kromě uzavřených otázek (1, 2 a 4), které lze vyhodnotit statisticky, dotazník obsahoval tři otázky otevřené (3, 5 a 6). Odpovědi na tyto otázky jsou pro nás velice cenné. Osobně mě potěšil poměr vyplněných odpovědí na otázky *Jakou aktivitu/službu ve farnosti postrádám* a *Co mohu a chci já osobně farnímu společenství nabídnout*. V prvním případě odpovědělo 65 respondentů, ve druhém 64 dotazovaných. Nabídka tedy skoro odpovídá poptávce. Je pro nás všechny jistě povzbuzující, že od farnosti nečekáme pouze určitý servis, ale že jsme též ochotni se na životě farnosti aktivně podílet. Byli bychom rádi, kdyby tyto nabídky nezůstaly pouze na papíře, proto prosíme ty z vás, kteří jste konkrétní nabídku do dotazníku vepsali, pošlete ji ještě e-mailem na adresu fara@svatyantonin.cz. Jedině tak bude totiž možné slova přetavit ve skutky. Vzkazů pastorační radě/farářů jsme napočítali 83 a všechny si je bereme k srdci.

Data z dotazníků máme sice v elektronické podobě, ale zatím jsme je nestihli kompletně analyzovat. Uvedu zde alespoň údaje týkající se věku. Nejmladšímu respondentovi, který v dotazníku vyplnil svůj věk, bylo 7 roků a nejstaršímu 92 let, přičemž průměrný věk byl 49,18 roků, medián pak 50 let.

Zde je přehled počtu respondentů v jednotlivých věkových skupinách:

• 0–9 let	6 respondentů
• 10–19 let	16 respondentů
• 20–29 let	6 respondentů
• 30–39 let	13 respondentů
• 40–49 let	32 respondentů
• 50–59 let	31 respondentů
• 60–69 let	12 respondentů
• 70–79 let	20 respondentů
• 80–100 let	12 respondentů

Nejzastoupenější věková skupina respondentů tedy byla 40–49 let (32 respondentů), nejméně respondentů (6) bylo shodně ve skupinách 0–9 let a 20–29 let.

A co dál? Podle vaší poptávky po aktivitách/službách ve farnosti se pokusíme stanovit pastorační priority. Na poslední dubnovou neděli 26. 4. 2026 opět plánujeme zorganizovat farní den, v jehož rámci se chceme ještě společně s vámi nad těmito prioritami zamyslet. Rezervujte si proto již nyní tento termín ve svých kalendářích. Podrobnosti k farnímu dni se dočtete v příštím čísle Farních listů.

Honza Rund

BARIKÁDA

ZAMYŠLENÍ

Při pohledu na tuto fotografii s barikádami se mi vynořují na mysl dvě témata.

Jednak mi tato fotografie připomíná jednoho kněze, který působil v mé farnosti celé čtvrtstoletí. Právě on měl velký vliv na utváření mé víry v Boha. Uvedená fotografie je ze stavby barikád v květnu 1945 na křižovatce ulic, které se dnes jmenují Milady Horákové a Františka Křížka, tedy nedaleko kostela sv. Antonína. Fotografie pochází z pozůstalosti kněze P. Zdeňka Wagnera (1921–1977). Rodina tohoto kněze žila v ulici Františka Křížka, kde se P. Wagner také narodil. V mládí byl skautem, druhou světovou válku prožil částečně v bohosloveckém semináři, částečně na nucených pracích v Německu, kam byl nasazen po uzavření vysokých škol. V květnu 1945 se vrátil do Prahy, bohoslovecká studia dokončil a v roce 1947 byl vysvěcen na kněze. Přišel komunistický režim, který neotálel a v roce 1951 ho poslal na vo-

jenskou službu na Slovensko, ze které byl později převelen do PTP (pomocného technického praporu, kam byli zařazováni tzv. politicky nespolehliví muži, kterým nebyly svěřeny zbraně – *pozn. red.*). Po návratu přišel k nám do farnosti Třebotov, kde působil čtvrt století. Skautský duch v praktickém životě mu zůstal až do smrti. Jeho služba ve farnosti byla poznamenána neustálým tlakem ze strany tehdejšího režimu, což se ve farním společenství projevovalo velmi omezenými možnostmi setkávání mimo bohoslužby. Přesto P. Wagner vychoval ve víře v Boha celou generaci mládeže, která je navzdory svému věku ve farnosti aktivní dodnes.

Druhé téma, které mě napadá při pohledu na fotografii, je barikáda jako nános něčeho, co mně brání jítí dál: jak životem procházím, narážím na něco, co bych mohl připodobnit barikádě. Je to vlastně okamžik, kdy

se zastavím, protože z nějakého důvodu nemohu jít dál, a musím se rozhodnout, po které cestě se vydám. Ta barikáda může představovat třeba zlo, které se mi staví do cesty. V tu chvíli vím, že mě doprovází Bůh, nabízí mi svoji Lásku, svoji přítomnost v duchu toho, jak se píše v osmé kapitole 5. knihy Mojžíšovy: „*Pamatuj na celou cestu, po níž tě vedl Hospodin, tvůj Bůh, čtyřicet let v poušti, aby tě pokořil, aby tě zkoušel, aby poznal, co je v tvém srdci, zda budeš zachovávat jeho příkazy, nebo ne.*“ Cesty, které jsem prožil či prožívám teď ve vaší farnosti, mne naplňují vnitřním klidem, radostí z Boží blízkosti, bytím v Božích milostech. Cítím, že vše, co konám, má smysl. Ptáte se jaký? Asi ten, že Bůh pečuje o mne s nekonečnou láskou.

Děkuji za možnost služby s ministranty u oltáře ve vašem kostele.

Hubert Poul, akolyta z kostela Nanebevzetí Panny Marie v Černošicích

TÍM, ŽE (SE S)VĚŘÍME, JSME SI BLÍŽ

DOTAZNÍK

Přiblížit ty, se kterými se v kostele vídáme, nám může pomoci rozhovor. Děkuji těm, kdo jsou ochotni se s námi podělit a odpovědět na vždy stejné otázky.

Tentokrát se ptáme Andrey Kloubkové, povoláním zdravotní sestry. V našem kostele byla pokřtěna před čtyřmi roky na Bílou sobotu společně s dcerou Sofií a je za tuto milost velmi vděčná. Má i dospělou dceru Andreu.

Můžete nám prozradit, jaké je Vaše oblíbené místo?

Mé oblíbené místo je na Malé Straně.

Se kterou současnou osobností nebo postavou z historie byste se nejraději potkala a o čem byste s ní hovořila?

Z historických osobností bych se ráda setkala s Janem Pavlem II. a stačilo by mi jen být v jeho přítomnosti, žádná slova bych nepotřebovala. Matku Terezu bych poprosila, aby mě naučila více milovat.

Ráda bych se také setkala s naším papežem Lvem XIV. a modlila se s ním.

Které místo v Bibli Vás nejvíc oslovuje?

Jan 14,6: Ježíš mu odpověděl: „Já jsem ta cesta, pravda i život. Nikdo nepřichází k Otci než skrze mne.

Jan 14,11: Věřte mi, že já jsem v Otci a Otec ve mně; ne-li, věřte aspoň pro ty skutky!

Jan 14,15–17: Milujete-li mne, budete zachovávat má přikázání; a já požádám Otce a on vám dá jiného Přímluvce, aby byl s vámi na věky – Ducha pravdy, kterého svět nemůže přijmout, poněvadž ho nevidí ani nezná. Vy jej znáte, neboť s vámi zůstává a ve vás bude.

Prozradte nám modlitbu nejbližší Vašemu srdci...

Modlím se ráda růženec.

Kterých ateistů si vážíte?

Slušných lidí, kteří pomáhají nezištně.

Kdy jste byla naposledy v kině? Na jakém filmu?

Před dvěma lety na animovaném filmu Agent Čuník.

A v divadle?

V divadle Spejbla a Hurvínka na představení Hurvínkova cesta do Tramtárie v roce 2022.

Který je Váš nejoblíbenější spisovatel nebo básník?

Nemám nejoblíbenějšího autora. Vybírám si knihu, která mě osloví.

Kterou hudbu ráda posloucháte?

Občas si poslechnu Gregoryho Turpina. Líbí se mi také vážná hudba.

Co právě čtete?

Knihu Pýcha a předsudek, kterou mám od Sofinky.

Která teologická kniha Vás v poslední době zaujala?

Příběh jedné duše (autobiografické spisy Terezie z Lisieux). Terezie velice intimním způsobem odhaluje své nitro a dává se Ježíši úplně celá. Zmiňuje tajemství svého povolání:

„Ježíš vystoupil na horu a zavolal k sobě ty, které sám chtěl, a oni přišli k Němu“ (Mk 3,13). To je tajemství mého povolání, celého mého života... Nevolá ty, kteří jsou toho hodni, ale ty, které chce...“

Kniha je velmi krásná a obsáhlá. Připojuji ještě jednu citaci: „Přitáhni mě a také duše, které se přiblíží ke mně...“

Který kostel nebo bohoslužebný prostor se Vám nejvíce líbí?

Kostel sv. Tomáše a kostel Pražského Jezulátka.

Kdy a kde byl Váš nejkrásnější bohoslužebný zážitek?

V chrámu sv. Víta v loňském roce. Velmi mě tam oslovil i zpěv žalmy Pane, veď nás po svých cestách.

Z čeho máte obavy?

Z budoucnosti.

Na co se těšíte?

Na cestu a na mír.

Otázky kladl JB

ANDĚLÉ

ŽIVOT S BOHEM

Toho dne bylo náhle a bezodkladně nutné v určité „zamrzlé“ záležitosti napsat na krajský úřad. Znamenalo to vyhledat podklady, zorientovat se v právní problematice, dát vytisknout potřebné dokumenty, oskenovat je. Při svých rodinných povinnostech jsem dopis stihla odeslat až na hlavní poště jen díky její prodloužené otevírací době.

Odcházím z pošty takříkajíc „vyštávená“, ale vzpomínala jsem se: „Pospěš, může jet tramvaj.“ Přidám do kroku. Ve výkladu Portálu zahlédnu ještě v názvu knihy slova „lék pro duši, jak vlastními silami čelit...“, se kterými souzním. Před kostelem sv. Jindřicha mě objímají rozpražené ruce Pána Ježíše na kříži a na tramvajovou zastávku právě přijíždí čtrnáctka. Od ní to mám domů už jen pár kroků. Bohu díky, neprochladnu, mrazivé dny huře snáším.

V tramvaji rozevřu brožuru *Andělé*, kterou jsem si ještě stihla vzít s sebou na cestu a odolala jsem přitom lehčí četbě. Soubor sestavil RNDr. František Mráček, CSc., šířitel poselství z Medžugorje. Na stránce, která se mi otevřela, čtu o andělech modlitby. Neustále vzhůru k Bohu nesou od kohokoliv jakoukoliv modlitbu, týká-li se dobré věci. Čtu (a víme to také z historie), že síla modlitby dokáže pohnout svět k míru. V jedné kapitole mi padne zrak na větu „Je třeba začít hned.“ V tu chvíli tedy hned konám a nyní tuto výzvu, abychom se obraceli k moci nejvyšší, předávám dál.

Irena Červenková

JE DOBRÉ SE DO TOHO NEPLÉST?

ZE ŽIVOTA

Potkaly jsme se při procházce v parku. Měla jsem radost, protože jsme se dlouho neviděly.

„Jak se máš?“ zeptala se kamarádka. Kdysi jsme bývaly sousedky. „Chybíš mi,“ řekla jsem, „moje nová sousedka je cizinka a skoro neumí česky, takže spolu moc nemluvíme. Pozdravíme se, ale to je asi tak všechno.“ – „To je mi líto!“ – „A jak se máš ty?“ zeptala jsem se já. Kamarádka si povzdechla: „Nedaří se mi špatně, ale mám velkou starost. Moje vnučka má partnera a je to lajdák. Alespoň v mých očích. Je nezaměstnaný, ale nesnaží se najít si práci.“ – „Ach jo, a z čeho žije?“ – „Vůbec nevím. Zeptala jsem se na to svého syna a on mi odpověděl: ‚Nepletu se do toho! Je to jeho věc a já můžu jen doufat, že žije čestný život.‘“

„Ale pokud je to přítel jeho dcery, je to věc celé rodiny, protože mu chcete pomoci,“ řekla jsem. Vzpomněla jsem si na kamarádčinu vnučku. Bývala to milá, živá dívka, chloubka své babičky. Moje kamarádka si znovu povzdechla: „Teď je zamilovaná do toho darebáka a nedá si říct.“ – „Snažil se s ní někdo promluvit, když se její rodiče do toho nechtějí plést?“

„Nevím,“ řekla, „ale když chtějí být její rodiče tak opatrní, asi musím být opatrná i já. Navíc nemám skoro žádnou možnost s ní o tom mluvit, protože když mě vnučka navštíví, přijde s tímhle svým přítelem a já pak přece před ním nemůžu říct, co si o tom všem myslím.“ – „No, otázka je, jestli se člověk může do toho plést, nebo ne. Je opravdu tak nepatřičné vyjádřit svůj názor na problém? Možná vnučka už na váš názor čeká, protože i ji určitě musí ta věc trápit.“ – „Také jsem už o tom přemýšlela. Koneckonců my senioři máme více zkušeností a rádi bychom se o ně podělili.“

„Já si také myslím, že se můžeš o to zajímat. Nemusíš hned kritizovat, stačí jen projevit účast! Jak bychom jinak mohli prokazovat lásku k bližnímu, když se budeme vyhýbat problémům?“ Po dlouhém mlčení moje kamarádka nakonec řekla: „Děkuju! Zkusím si s nimi oběma promluvit; možná jim tím opravdu pomůžu...“

„Budu se za ten mladý pár modlit, aby prožili, zvláště ten mladý muž. Jak se vlastně jmenuje křestním jménem?“ Kamarádka mi řekla jeho jméno a s tím jsme se prozatím rozloučily.

Barbara Thielová

Když mi bylo šestnáct let, můj kamarád ze spolčá, který měl jednu ruku nevyvinutou, spadl při večerní cestě domů ze srázu za krajnicí silnice, když chtěl uhnout autu, a pád nepřezil. Byl to první pohřeb mladého člověka, který jsem zažila. A na výraz v očích jeho matky, která několik let předtím pohřbila i svého manžela, nikdy nezapomenu.

Nedlouho poté přišla moje náctiletá kamarádka o oba rodiče při autonehodě. Zůstala tak sama se svými bratry a jejich životní cesty se navždy zkomplikovaly.

Moje děti přišly za covidu o všemi oblíbenou ředitelku školky, skvělou ženu, za jejíž uzdravení se modlilo velké množství lidí.

Ve výčtu bych mohla pokračovat. Není to ale výčet, je to bolestný osud každého člověka, především pozůstalých, kteří se cítí zde na světě opuštěni, bezradní či podvedení.

Musím říct, že i když jsem už obřečela mnohé bližší či vzdálenější zesnulé, často bojuji stejný boj. Boj o víru. Někde v nitru člověk ví, že smrt je přirozená součást života. Jako křesťané navíc věříme, že smrt je dokonce cestou k plnosti radosti a setkání s Kristem. Když na to ale dojde, neradujeme se. Trochu jinak snad vnímáme situaci, když umírá starý člověk, který svůj život naplnil. Když se ohlédneme za jeho životem, máme radost, že jsme ho mohli znát. Že jsme s ním my nebo jeho blízcí stihli prožít důležitá období života, říct si mnoho hezkého, podstatného. Že jsme s ním stihli pobýt. Ale potom jsou ty ostatní případy. A tam se nám hlas zadrhává a pochopení slábne.

Nedávno zemřela po krátké nemoci jedna maminka. Neznala jsem ji osobně, ale znala jsem její příběh i její blízké, a protože byla podobně stará jako já a měla podobně staré děti, prožívala jsem bolest s jejími blíznými. Jejím dětem se zhroutil svět, ztratily maminku. Budou ji ještě tolik potřebovat, a ona už tu nebude. Asi to tak máme přirozeně, lidsky dané, že si nepřipouštíme, že se tohle může stát. Že by Bůh dopustil, aby zemřela maminka dětí, které ji přece ještě potřebují. Nikdo tomu jistě do poslední chvíle nevěřil. Naděje umírá poslední. Ale potom umře. Co s tím? Zlobit se na Boha, proč se to stalo? Ano, zlobit se a hodně. Ptát se, a neslyšet odpověď, vysvětlení. Proč tady na světě, do přčic, není dobře slyšet, co Bůh říká? Proč mi neřekne, jak to mám vysvětlit dětem, které nemají ponětí, jak tuhle šílenou událost překonat? Vždyť se v nich možná rodí nenávisť vůči Bohu, odmítnutí, zařeknutí se, že už nikdy nechtějí o milosrdném Bohu ani slyšet. Kdo nás utěší v téhle nesmírné bolesti? A kdo utěší ty děti?

Všichni jsme už nějakou smrt ve svém okolí zažili. Už jsme si několikrát poplakali, už jsme překonali různé šoky a výtky Bohu. Možná malé otazníky zůstaly, ale zároveň je přemohl Boží pokoj, klid a mír, ujištění, že Bůh je s námi. V naší bolesti. Že on nás utěšuje. Že smrti prostě neporozumíme. Nepochopíme ten algoritmus, nevíme dne ani hodiny, nenajdeme v tom spravedlnost, nespočítáme si to... Je zvláštní, že tuto skutečnost nakonec přijmeme a s úlevou, ještě zcela rozbolavělí se schoulíme do Boží náruče. A jsme zase pevnější v jistotě o jeho blízkosti. On je s námi. On, který je láska. A láska se neztrácí, nevypřchá.

Stejně tak se neztrácí ani láska oné maminky ke svým dětem, kvůli kterým bojovala do poslední vteřiny. Ani tato láska přece její smrtí nezmizí. Neskončí v hrobě. Nezasypou ji. Nebude se jen dívat z nebes na své milované děti. Bude s nimi skoro hmatatelně. Protože každá žena, která zažila mateřství, ví, že je se svými dětmi propojena bytostně. Že její láska je bude provázet vždycky, i když už tady nebude. Stejně jako neslyšíme nahlas Boha, jak nám říká: *Mám tě rád, můj nejmilejší*, neslyšíme ani naše drahé zemřelé. Ale víme, že jejich láska neskončila, že trvá... Víme to, protože to cítíme uvnitř, ve svém srdci.

Kdysi jsem složila píseň na slova Písně písní s ústředním veršem *Lásku neuhasí ani velké vody a řeky ji nezaplaví*. Brzy se z ní stala píseň svatební. Nedávno mi však volal kamarád, že ji vybrali na pohřeb jeho mladičké sestry. Na chvíli jsem se zarazila. Ale potom to zarezovalo i v mém srdci, „neboť silná jako smrt je láska“.

Jitka Rosypalová

V sobotu 14. 2. 2026 skončí platnost původního rozpisu modliteb pro členy společenství Živého růžence. Rozpisy pro období od 15. 2. 2026 do 10. 4. 2027 byly rozeslány na e-mailové adresy členům společenství. Kdo svou e-mailovou adresu neposkytl nebo ji nemá, má svůj rozpis k vyzvednutí v sakristii kostela sv. Antonína. Všem členům děkuji za věrnost v modlitbě.

Opět chci připomenout možnost se k našemu modlitebnímu společenství připojit. Členství je nenáročné, ale užitek mnohý. Člen společenství se denně pomodlí kdekoli, kdykoli a jakkoli (co se týče volby jazyka

apod.) jeden desátek z modlitby růžence dle rozpisu za farnost, a tím i za celou společnost a svět vůbec. Tajemství se posouvají po týdně dle rozpisu. Časově jde o minimální nárok s ohromným efektem. Kdo by tedy měl o členství zájem, stačí, aby mě zkontaktoval e-mailem nebo telefonicky (kostelecka7@seznam.cz, 605 229 096) nebo na sebe nechal kontakt v sakristii kostela pro předání a zařazení do rozpisu.

Možnost setkat se ke společné modlitbě a ke sdílení je kromě letních prázdnin každé druhé pondělí v měsíci po večerní mši svaté (cca od 18:45) na faře. Přijít mohou i noví zájemci o tuto modlitbu a členství v našem společenství. Nejbližší setkání je plánované na pondělí 9. 3. 2026, následující termíny jsou 13. 4., 11. 5. a 8. 6. Všichni jste tímto srdečně zváni.

Stálý užitek z modlitby, vnímání Boží blízkosti a vše dobré pro tělo i duši za společenství Živého růžence přeje vaše spolufarnice

Marie Kostecká

LETNÍ TÁBOR 2026

TERMÍN
23. - 29. srpna 2026

MÍSTO
Míčov, Sušice

2600 Kč

**Více informací a přihlašování
najdete na www.ignisio.cz**

**TÁBOR JE URČEN PRO DĚTI A MLÁDEŽ
OD UKONČENÉ 1. TŘÍDY DO 16 LET**

Letní tábor je realizován
za finanční podpory
městské části Praha 7.

PRAHA 7

IGNISIO z.s.
neformální vzdělávání dětí a mládeže

Charita Praha-Holešovice (domácí péče) hledá posilu do týmu

Hledáme **řidiče / řidičku** pro

- rozvoz obědů klientům na Praze 7
- taxi službu pro seniory

Charita
Praha-Holešovice

Nabízíme plný úvazek (8 hodin denně), pondělí–pátek.

Pokud jste samostatní, empatičtí a rádi pracujete s lidmi, pak jste naším člověkem.

Jsme nestátní zdravotnické zařízení, které poskytuje služby seniorům a osobám se zdravotním postižením na území hl. m. Prahy. Naším cílem je pomáhat klientům zvládat základní životní potřeby v jejich domácím prostředí.

Nabízíme smysluplnou práci, vlídné zacházení a stabilní zázemí.

Nástup možný **od dubna 2026**.

V případě zájmu nás kontaktujte: ☎ **777 273 867** **charitap7@seznam.cz**

KALENDÁŘ FARNOSTI SV. ANTONÍNA PRO NEJBLIŽŠÍ OBDOBÍ

- ❖ Popeleční středou **18. února** začíná postní doba. Mše svatá s udílením popelce se bude konat v **18 h** v kostele sv. Antonína, gregoriánským chorálem ji doprovodí Schola cantorum Pilsensis. Jedná se o den přísného postu. Popelec bude možné přijmout také po každé mši svaté v neděli **22. února**.
- ❖ V postní době **každý pátek** konáme v kostele sv. Antonína křížovou cestu. Začátek vždy v **17:30**. Prosíme jednotlivá společenství, aby se zapsala v sakristii do připravené tabulky.
- ❖ V únoru se z důvodu jarních prázdnin nekoná mše pro děti a mládež s doprovodem rytmické hudby.
- ❖ **Postní duchovní obnova** bude v neděli **15. března odpoledne** v kostele sv. Klimenta, téma bude upřesněno.
- ❖ V neděli **26. dubna** proběhne opět **Farní den**, detaily budou upřesňovány postupně.
- ❖ V neděli **10. května** při mši v 10 h u Sv. Antonína udělí otec biskup Václav Malý **svátost biřmování**.
- ❖ Na sobotu **20. června** je stanoven pravděpodobný termín, kdy Ondřej Šimer přijme v **katedrále kněžské svěcení**. V neděli **21. června** v 18 h bude u Sv. Antonína sloužit **primiční mši**.

Farní listy vydává Farní rada při kostele sv. Antonína. Vycházejí pro vnitřní potřebu holešovické farnosti za dobrovolný příspěvek. Redakční rada: Věra Eliášková, Jitka Rosypalová, Marie Škarpová. Kresba hlavičky na titul. straně – Hanka Roubalová. Tisk Ediční centrum AMU. **Toto číslo vychází 15. února 2026. Uzávěrka příspěvků do příštího čísla FL je v sobotu 7. března 2026.**

Dopisy a příspěvky zasílejte na adresu: Farnost sv. Antonína, Dukelských hrdinů 54, Praha 7, 170 00, na redakci Farních listů redakce@svatyantonin.cz. Redakce si vyhrazuje právo krátiť příspěvky. Nevyžádané rukopisy nevracíme.

Adresa webových stránek naší farnosti je www.svatyantonin.cz, kam můžete psát i své dotazy. Pro sdílení zpráv funguje ve farnosti e-mailová skupina svatyantonin@googlegroups.com, Zájemci o připojení k e-mailové skupině pište na adresu: farniakce@svatyantonin.cz.

Finančně podpořit farnost můžete zasláním libovolné částky na účet farnosti č. 1011061807/5500 vedený u Raiffeisenbank (do zprávy pro příjemce, prosíme, uveďte své jméno a příjmení). Na Vaši žádost Vám rádi vystavíme potvrzení o přijetí daru. Žádost můžete zaslat na emailovou adresu fara@svatyantonin.cz.

